

A KÖZÖSSÉGI MŰVELŐDÉS ORSZÁGOS MŰKÖDÉSÉNEK KIALAKÍTÁSA ÉS JÖVŐJE

„Az élet csak úgy érthető, ha visszatekintünk,
de csak úgy élhető, ha előrenézünk.” (Kierkegaard)

Az elmúlt 10 év művelődéstörténeti jelentőségű volt a magyar közművelődésben. Ennek során számos szakmai kihívással néztünk szembe és megannyi eredményt, innovációt és fejlődést valósítottunk meg és értünk el együttes erővel, a *Nemzeti Művelődési Intézet kezdeményezésére és szervezésében*.

Az elmúlt esztendő meghatározó történéseit hivatott bemutatni a Szín Közösségi Művelődés folyóirat jelen lapszáma, mely egyúttal kitekint az előttünk álló időszakra is. A Nemzeti Művelődési Intézet XV. Stratégiai Konferenciáján elhangzott előadásokban a korszak aktív szakpolitikái, szakmai cselekvői, a Nemzeti Művelődési Intézet vezetői, illetve az Intézet stratégiai együttműködő partnerei osztották meg tapasztalataikat, véleményüket és tudásukat a közösségi művelődés országos működési feltételeinek kialakításáról. Erről a valóban *korszakalkotó évtizedről* olvashatunk sokszinű, mégis egységes összefoglalást a kiadványban.

Méltán lehetünk büszkék, hiszen azt a küldetést, amelyet 2012-ben megfogalmaztunk önmagunk és a szakterület számára megvalósítottuk, az elért eredmények életképessé, fenntarthatóvá tették a közösségek működését, a magyar nemzet egységét erősítve, a helyi életminőséget tartósan javító cselekvési aktivitásokat generálva. Hálás vagyok azért, amiért kimagasló szaktudású és hasonló értékrendű munkatársakkal dolgozhattam ezen időszak alatt, a minőségi előre lépéshez és a folyamatos fejlődéshez mindannyiunk munkájára szükség volt, ahogy nélkülözhetetlen napjainkban és a jövőre nézve is.

Nemcsak mögöttünk, előttünk is áll még jónéhány próbatétel és megoldandó feladat. Akkor járunk el helyesen, ha tanulunk elődeink tapasztalataiból jelenlegi problémáink megoldásában. Napjaink nehezen kiismerhető, merőben új helyzetében sok váratlan fordulat és kihívás jelentkezik, amelyeket most még nem is sejtünk. Egyet biztosan tudnunk kell: nincs az a katasztrófa, legyen természeti, háborús helyzet diktálta vagy netán a civilizációnkat éltető energiahiány, amit, ha túlélünk, ne tudnánk folytatni a már elért színvonalon a munkánkat.

Mindennek letéteményese az a tudás, az az emberség, amelyet ma mi képviselünk, akik a magyar közművelődés nemes hagyományain váltunk szakemberekké, ebből tanultunk, és ezt adjuk tovább a dolgozó hétköznapiak során. Az előttünk álló időszak minden pillanatában gondoljunk arra, hogy szakértelmünk nélkülözhetetlen Magyarországon, a helyi közösségek életműködésének helyreállításához; a közfeladatokat szolgáló intézmények, szervezetek „kapunyitására”. Ez ad számomra erőt, lelki békét a már ismert, vagy még ismeretlen kihívások feldolgozásához, a megfelelő gyakorlatok és módszerek kidolgozásához, megvalósításához. És mindaddig adjon éltető energiát nekünk és lélekben velünk élő közösségeinknek egyaránt, ameddig az előttünk álló megpróbáltatásokon – az új tapasztalatok birtokában és hagyományos értékeink biztonságát érezve – túl nem jutunk.

Ezért is olyan jelentőségteljes minden találkozás, szakmai fórum és részvétel azokban a szakbizottságokban, amelyek a kormányzat számára készítik elő az eredményes döntésekhez nélkülözhetetlen javaslatokat. Tanuljunk minden együttlétünkön, tanuljunk az online térben és legfőképpen tanuljunk egymástól! Fontosnak tartom, hogy a Nemzeti Művelődési Intézet részese legyen ennek a közösségnek, minden lehetőségével járjon hozzá az új kihívásra adott sikeres válaszok megfogalmazásának és a teendőiben vállaljon cselekvő közreműködést.

A következő évtizedet a mi munkánk is jelentős mértékben meghatározza majd, ezért kiemelten fontos az, hogy mit, hogyan és milyen minőségben teszünk. Bízom a további hatékony együttműködésben, szakmai küldetésstudatunk megőrzésében, valamint a feladatvégzés minőségének megőrzésében és emelésében.

Závogyán Magdolna